

Gældende formulering.

§ 179. Vidner er, om fornødent, pligtige til, forinden de møder i retten, at styrke eller opfriske deres kundskab om vidneførselens genstand ved at efterse deres regnskabsbøger, breve eller andre optegnelser eller bese genstande, hvortil de uden omkostning eller besvær har adgang, o. desl., og denne pligt kan af retten særlig pålægges dem ved indkaldelsen eller senere. Undlader vidnet at efterkomme denne pligt, behandles han efter reglerne i § 177.

§ 180. Forinden et vidne afhøres om sagen, stiller dommeren de spørgsmål til det, som findes fornødne for at forvise sig om dets identitet samt for at afgøre, om der er noget til hinder for vidnebyrdets modtagelse. Dommeren skal derefter alvorlig lægge vidnet på hjerte at følge sandheden, idet han minder det om det strafansvar, som det pådrager sig ved at afgive falsk forklaring for retten, og om, at det må være forberedt på at bekræfte sin forklaring med ed eller på anden højtidelig måde.

Stk. 2. Skal flere vidner afhøres, kan dommeren lade denne forberedelse til afhørelse foregå under ét for flere eller samtlige indkaldte vidner.

§ 181. Ethvert vidne afhøres for sig og bør i reglen ikke påhøre forklaringer af andre vidner, af syns- eller skønsmænd eller, hvis det er i en straffesag, af sigtede. Vidner, hvis udsagn står i strid med hinanden, kan efter parternes begæring eller rettens beslutning stilles imod hinanden. Sådant bør dog ikke i straffesager, ved hvis pådømmelse nævninger eller domsmænd må antages at skulle medvirke, uden særlig grund ske før domsforhandlingen.

§ 182. Når en part selv afhører de af ham fremstillede vidner, kan modparten, hver gang afhørelsen af et vidne er sluttet, rette spørgsmål til det, og parten kan derefter rette de spørgsmål til vidnet, hvortil modafhøringen har givet anledning. Rettens formand kan tillade fremsættelse af yderligere spørgsmål.

Stk. 2. Retten kan, efter begæring eller af egen drift, lade et vidne, der er aftrådt, fremstå på ny til yderligere afhørelse;

Forslaget.

§ 180. Vidnet skal om fornødent opfriske sin viden om sagen, inden han møder i retten, f.eks. ved at efterse regnskabsbøger, breve eller optegnelser eller ved at bese genstande, hvortil han uden omkostning eller besvær har adgang. Efterkommer vidnet ikke denne pligt, finder reglerne i § 178 tilsvarende anvendelse.

§ 181. Inden vidnet afhøres, forvisser retten sig om vidnets identitet og om, at intet er til hinder for vidneforklaringens afgivelse. Retten pålægger derefter alvorligt vidnet at tale sandhed og gør vidnet bekendt med strafansvaret for afgivelse af falsk forklaring.

§ 182. Hvert vidne afhøres for sig. Et vidne må ikke påhøre forklaringer af andre vidner, syns- og skønsmænd eller parter, medmindre andet bestemmes af retten.

§ 183. Vidnet afhøres først af den part, som har begæret ham ført. Modparten har derefter adgang til at afhøre vidnet, hvorpå parten kan rette de spørgsmål til vidnet, som modafhøringen har givet anledning til. Retten kan tillade fremsættelse af yderligere spørgsmål eller genoptagelse af afhøringen.

Stk. 2. Retten kan stille spørgsmål til vidnet. Retten kan overtage afhøringen, såfremt parternes afhøring af vidnet sker på utilbørlig måde eller på en måde, som